

● W dniu **29 sierpnia 2011 r.** Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monety upamiętniające Ignacego Jana Paderewskiego, o nominałach:

200 zł wykonaną stemplem lustrzanym w złocie,

10 zł wykonaną stemplem lustrzanym w srebrze,

2 zł wykonaną stemplem zwykłym ze stopu Nordic Gold.

Narodowy Bank Polski

ma wyłączne prawo emitowania znaków
pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Oprócz monet i banknotów powszechnego obiegu NBP emituje także monety i banknoty kolekcjonerskie. Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję zarówno do upamiętniania ważnych historycznych rocznic i postaci, jak i do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Od 1996 roku NBP emituje także dwuzłotowe monety okolicznościowe powszechnego obiegu ze stopu Nordic Gold.

Wszystkie monety i banknoty emitowane przez NBP są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

NBP

Narodowy Bank Polski

monety

MONETY EMISJI 2011 MONETY EMISJI 2011

Informacje o planie emisji
znajdują się na stronie:

www.nbp.pl/monety

Sprzedaż monet kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona w serwisie Kolekcjoner (aukcja internetowa/sklep internetowy) pod adresem:

www.kolekcjoner.nbp.pl

 KOLEKCJONER

oraz w oddziałach okręgowych NBP.

Monety zostały wyprodukowane
w Mennicy Polskiej S.A. w Warszawie.

Skład i druk: Drukarnia NBP

Ignacy Jan Paderewski (1860-1941)

Ignacy Jan Paderewski (1860-1941)

● Ignacy Jan Paderewski (1860–1941) – jeden z najwybitniejszych i najslawniejszych pianistów swoich czasów, żarliwy patriota i społecznik, nieustraszonego rzecznika interesu Polski w świecie. Jako potomek szlachty o silnych tradycjach patriotycznych wzrastał w atmosferze poświęcenia sprawie narodowej. Talent muzyczny kształcony w latach 1872–1878 w Warszawie, a następnie w Berlinie, Strasburgu i Wiedniu, pozwolił mu w 1888 r. rozpocząć błyskotliwą karierę pianisty wirtuoza na estradach całego świata. W 1890 r., po koncertach we Francji, Holandii i Niemczech, podbił Anglię. Do 1892 r. wystąpił w ponad stu miastach USA i Kanady. Koncertował także w Afryce Południowej, Australii, na Tasmanii, w Nowej Zelandii, na Hawajach, Kubie i w Ameryce Południowej, rozslawiając imię własne i Polski. Jego gra odznaczała się czarem dźwięku, głębią i dramatyczną siłą, stanowiąc zarazem kwintesencję polskości. W repertuarze bowiem, obok utworów własnych (wśród których uznanie zyskały m.in. *Fantazja polska*, opera *Manru* i *Menuet G-dur*), poczesne miejsce zajmowała muzyka Fryderyka Chopina. Sławę i zgromadzony rychło majątek artysta wykorzystywał do wspierania sprawy narodowej. W 1910 r., na 500-lecie zwycięstwa pod Grunwaldem, ufundował w Krakowie słynny pomnik Władysława Jagiełły, jak głosi napis na nim: PRAOJCOM NA CHWAŁĘ, BRACIOM NA OTUCHE. Płomienna mowa wygłoszona podczas odsłonięcia tego pomnika do rzesz rodaków z trzech zaborów, w której postulował jedność

narodu w dążeniu do niepodległości, wywarła ogromne wrażenie i zainicjowała jego działalność polityczną. Podczas I wojny światowej organizował komitety pomocy ofiarom wojny w Polsce, polskie siły zbrojne, a po koncertach przemawiał, agitując na rzecz Ojczyzny. Dzięki jego kontaktom i wpływowi w USA sprawa niepodległości Polski zaistniała na forum międzynarodowym. Zaowocowało to słynnym orędziem prezydenta Wilsona z 1917 r. i deklaracją premierów Francji, Włoch i Wielkiej Brytanii z 1918 r. o konieczności odbudowy niezawisłej Polski jako elementu nowego ładu w Europie. Powróciwszy do kraju, udał się w grudniu 1918 r. do Poznania, gdzie powitały go entuzjastycznie tłumy rodaków. Przemówienie (wygłoszone z okna hotelu), wzywające do jedności wszystkich stronnictw i stanów w dziele odbudowy Polski, stało się zarzewiem zwycięskiego powstania wielkopolskiego. Witany wszędzie z rosnącym entuzjazmem, po przybyciu do Warszawy złożył deklarację, której pozostał wierny: służyć nie jakiemukolwiek stronnictwu, a jedynie Polsce. Wkrótce objął stanowisko premiera i ministra spraw zagranicznych. Na konferencji pokojowej w Paryżu, wraz z Romanem Dmowskim, usilnie zabiegał o zabezpieczenie interesów i wzmocnienie autorytetu Polski. Rozstrzygnięcia Traktatu Wersalskiego, na które polscy negocjatorzy, mimo najlepszej woli, mieli ograniczony wpływ, nie satysfakcjonowały klasy politycznej i opinii publicznej. Trudności wewnętrzne w odbudowującym się kraju spowodowały upadek

ządu Paderewskiego w grudniu 1919 r. i jego decyzję o emigracji (do 1921 r. pozostawał delegatem Polsku w Lidze Narodów). W 1921 r. Naczelnik Państwa Józef Piłsudski uhonorował go Orderem Orła Białego „w uznaniu wybitnych zasług położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej na polu działalności obywatelskiej i politycznej”. Dowodem uznania w świecie były choćby doktoraty *honoris causa* m.in. uniwersytetów w Oxfordzie i Cambridge. Rozczarowanie kształtem polityki wewnętrznej i narastającymi po 1926 r. tendencjami autorytarnymi nie osłabiły patriotycznego zmysłu artysty, który nadal jak tylko mógł wspierał i umacniał interes Polski. W 1936 r. patronował powstaniu tzw. frontu Morges, ugrupowania centrowego, które miało być przeciwwagą dla coraz bardziej antydemokratycznych rządów sanacji. W grudniu 1939 r. został przewodniczącym Rady Narodowej – polskiego parlamentu na wychodźstwie. Czynny w działaniach na rzecz Polski do ostatnich dni zmarł 29 czerwca 1941 r. w Nowym Jorku. Decyzją prezydenta Roosevelta został pochowany na Narodowym Cmentarzu w Arlington. W 1991 r. jego szczątki, w obecności prezydentów RP i USA, złożono w krypcie archikatedry warszawskiej.

dr Marek A. Janicki
Instytut Historyczny
Uniwersytetu Warszawskiego

MONETY EMISJI 2011 MONETY EMISJI 2011 MONETY EMISJI 2011 MONETY EMISJI 2011 MONETY EMISJI 2011 MONETY EMISJI 2011 MONETY EMISJI 2011

NOMINAŁ 200 ZŁ

metal Au 900/1000 ■ stempel lustrzany ■ średnica 27,00 mm
masa 15,50 g ■ wielkość emisji (nakład) 3.000 szt.

AWERS: U góry, półkolem, napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA. Poniżej, po lewej stronie, wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Po prawej stronie stylizowany wizerunek powiewającej wstęgi w polskich barwach narodowych. U dołu oznaczenie roku emisji: 2011. Powyżej napis: 200 zł. Pod orłem, po prawej stronie, znak mennicy: M/W.

REWERS: Centralnie, stylizowany wizerunek popiersia Ignacego Jana Paderewskiego z profilu. Poniżej, ukośnie, napis: IGNACY JAN/PADEREWSKI/1860-1941.

Projektant monety: ROUSSANKA NOWAKOWSKA

NOMINAŁ 10 ZŁ

metal Ag 925/1000 ■ stempel lustrzany ■ średnica 32,00 mm
masa 14,14 g ■ wielkość emisji (nakład) 50.000 szt.

AWERS: Centralnie, stylizowany wizerunek Ignacego Jana Paderewskiego grającego na fortepianie. Poniżej napis: RZECZPOSPOLITA/POLSKA. U dołu oznaczenie roku emisji: 2011. Powyżej, po lewej stronie, napis: 10 ZŁ. U góry, po lewej stronie, wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Pod orłem, po prawej stronie, znak mennicy: M/W.

REWERS: Stylizowany wizerunek popiersia Ignacego Jana Paderewskiego. Po prawej stronie stylizowany wizerunek orła nawiązujący do herbu Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzonego w 1919 r. U góry, półkolem, napis: IGNACY JAN PADEREWSKI. U dołu, po lewej stronie, na tle popiersia Ignacego Jana Paderewskiego, półkolem, napis: 1860-1941.

Projektant monety: ROUSSANKA NOWAKOWSKA

NOMINAŁ 2 ZŁ

metal stop CuAl5Zn5Sn1 ■ stempel zwykły ■ średnica 27,00 mm
masa 8,15 g ■ wielkość emisji (nakład) 800.000 szt.

AWERS: Wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Po bokach orła oznaczenie roku emisji: 20-11, pod orłem napis: ZŁ 2 ZŁ. W otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, poprzedzony oraz zakończony sześcioma perełkami. Pod orłem, po prawej stronie, znak mennicy: M/W.

REWERS: Stylizowany wizerunek popiersia Ignacego Jana Paderewskiego, na tle stylizowanego fragmentu zarysu fortepianu. U dołu, po prawej stronie, napis: 1860-1941. U góry, półkolem, napis: IGNACY JAN PADEREWSKI.

NA BOKU: ośmiokrotnie powtórzony napis: NBP, co drugi odwrócony o 180 stopni, rozdzielony gwiazdkami.

Projektant awersu: EWA TYC-KARPIŃSKA
Projektant rewersu: ROUSSANKA NOWAKOWSKA